

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Doctrina Theologica D. Gummari Huygens In Quibusdam Speciminibus Exhibita

Amstelbeeck, Rudolf von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

§. 8. Doctrina D. Gummari Huygens de Gratia efficaci, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39044

pro iis quæ male acta sunt , summam pœnitentiæ facilitatem. Non mirum proinde , quod hæc omnia , quæ sunt totius moralis corruptio , passim ab iisdem sustineantur.

Dubitari non potest , quin Tò semper præsto sit , ita accipiat , ut passim accipiunt Authores , qui pro gratia sufficienti , quæ semper præsto sit , pugnant : atqui ii illud ita accipiunt , ut gratia semper præsto sit , quando peccaretur formaliter non implendo præceptum supernaturale ; ergo doctrinam de gratia vel auxilio sufficiente , quæ semper præsto est , quando peccaretur formaliter non implendo præceptum supernaturale , censet comparasse illas probabilitates & excusationes , & pœnitentiæ facilitatem , quæ totius moralis sunt corruptio. Cruda sanè assertio.

§. 8.

*Doctrina D. Gummari Huygens
de Gratia efficaci , &c.*

DE hac in dam. Comp. Pertinenti §. ad 1. 2. ante pag. 29. ita scribit. *Pone non dari impetum sine motu : an idcirco corpus grave nulli impetui resistit ? Qua igi-*

B 3

tuy

tur rationis specie negatur resisti gratiæ, etsi singuli hujus gradus semper in nobis obtineant id, quod per illos vult Deus? Vides, benevole Lector, ab eo resistantiam gratiæ nullam admitti, nisi lapideam; atque adeo resistantiam nullam pervicaciæ voluntatis deliberatè in flagitium tendentis? An non coincidunt hæc cum propositione 2. Janseniana hac, Interiori gratiæ in statu nature lapsæ numquam resistitur; & quidem in sensu à Jansenio intento? Constat sanè interiori gratiæ numquam resisti, ex mente ipsius aliud non esse, quam nullâ voluntatis pervicaciâ fieri, ut non sequatur ille effectus, ad quem gratia à Deo datur. Hanc suam mentem nitidè paucisque explicat lib. 3. de gratia Christi cap. 6. Col. 263. his verbis. Hinc ulterius docet, Augustinus, nullam Christi gratiam effectu operis, ad quem efficiendum voluntati datur, ulla voluntatis pervicaciâ frustrari. Videri etiam potest lib. 2. de gratia Christi cap. 24. Col. 200. & alibi.

Audi etiam eum Instructorem in Conferentia 20. partis I. proposito 4. pag. III. *Quid populus docendus est de gratia?*

ria? Resp. Docendus est, quod gratia sit auxilium supernaturale FACIENS nos cognoscere, velle & operari actiones salutare, & Deo gratias. His affinia habet in damnato Compendio pag. 30. Cùm verò præter eam, quæ nos faciat cognoscere, &c. nullam aliam populum doceri præscribat, patet quod velit eum doceri, in statu naturæ lapsæ omnem gratiam obtinere suum effectum; atque adeo nulli resisti sensu in Jansenio damnato.

Quid verò dicemus de propositione hac, quam dat in Compendio reimpresso Anno 1684. Impertinenti 73. pag. 325. *Sententia Augustini* (id est Pseudo-Augustini, seu Jansenii) *de gratia efficaci* (quam solam re ipsa admittit) *plus ducit ad frequentiores Eucharistiæ usum, quam sententia Molina?*

Non minus confidens est hæc, quam lego in Compendio reimpresso Anno 1684. impertinenti 79. pag. 326. 327. *Uti doctrina Molinae de gratia sufficiente non stabilitur per damnationem quinque propositionum ab Innocentio X. & Alexandro VII factam, ita quoque per eam nullatenus enervatur doctrina S. Augustini, sive Lovaniensium (Huygenianorum) de gratia per se efficaci; præter quam*

scilicet illi Lovanienses nullam aliam re ipsa admittunt.

Non probabitur etiam omnibus, nisi fallor, doctrina hæc, ab eo descripta in *dam. Comp. pag. 23.* Hinc, sicut etiam ex necessitate gratiæ rectè colliges explorandam esse divinam vocationem, priusquam ad *Consilia Evangelica* quis voto se obstringat.

Non dissimulemus etiam assertionem hanc, quam dedit 3. Julii, aliisque diebus 1668. inter Theses Philosophicas Thesi 4. *Metaphysicæ. Libertati nostræ ... non obstat quoque gratiæ divinæ efficacia. Nec refert, quod hæc natura lapsæ non solum det posse, ut olim natura integræ; sed etiam ipsum velle, &c.* Censet ergo cum Jansenio, discrimen inter gratiam naturæ integræ & lapsæ ex eo petendum esse, quod hæc, non illa ex se sit efficax. Nullam igitur cum suo Pseudo-Augustino in statu naturæ lapsæ agnoscit aliam, quam quæ sit efficax: quod nullus umquam Thomista docuit.

Huic adjice, quod de statu naturæ integræ pronuntiat in *dam. Comp. pag. 70.* *Non putamus, quod in statu innocentia opus fuerit orare pro impetranda gratia.*

Adjice & illud *ibid. pag. 28.* *Dictum istud:*

fa-

facienti, quod in se est, Deus non denegat gratiam, in obvio sensu non admittimus, si quidem nimium favet erroribus semipelagianorum.

§. 9.

Doctrina D. Gummari Huygens de timore servili.

TImor hic illi totus displicet. De eo hæc pronuntiat in Dict. pub. de quibus supra, quæst. 6. artic. 6. obs. 1. Numquam ex solo timore poenæ retractatur voluntas peccandi, sive offendendi Deum. Mirum non est, quod subinferat ibidem; adeoque nulla Attritio ex solo timore poenæ sufficit ad justificationem cum Sacramento quocumque.

Affinia his habet in dam. Comp. 34. Dum poenas times, & non amas, venialiter delinquis, non quia times, sed quia non amas. Laborabit, ut expediat hoc dogma à 14. & 15. inter 31. dam. ab Alexandro VIII. Timor gehennæ non est supernaturalis. Et Attritio, quæ gehennæ & poenarum metu concipitur, sine dilectione benevolentia Dei propter se, non est bonus motus, & eo supernaturalis.

In-